

Zaman Ve Şiir

– İbrahim Kilik · 18 Kasım 2009

Zaman geçer ve zamana düşen her şey eskir. Nice güzellikler fersudeleşir. Ama, şiir öyle midir? Şiir her devrin dilberi. Bizi anlatır, yüreğimizi anlatır. Enginde sürekli yol alan beyaz yelkenli bir gemi. Öyledir dünya var olduğundan beri.

Zaman yaratılmıştır. Şiir zamanın yakasına iliştirilen gül. Teri gül kokan gül nefesliye övgüdür şiir. Şiir kalemin yüreğinden akan kandır zaman zaman. Şiir kâğıtta açan çiçek. Kâğıtla kalem ünsiyet eder dillendir kelimeler. Şiir ses şiir nefes.

Şiir bazen efsundur, bazen büyüdür. Şiir, güneşe, aya anlatılan öyküdür. Ancak, şiir avutabilir ayla güneşi. Şiir zamanın güzel rengi, hayatın ahengidir. Ancak o betimler güzellikleri.

Zaman takvim yapraklarında erir. Şiir zamana anlam verir. Şiir güzellikten doğan güzeldir. Şiir, şairin yüreğine inen nurun yansımasıdır. Şiir özgürlüğe bestedir, içten gelen sestedir. O midyesinden konuşanlara hitap etmez, yeri gönüldedir.Şiir beyaz atlı bir şehzadedir, alır terkisine zamanı mısraında zaman erir. Şiir Kafdağı'nda uyuyan güzeldir.Şiir ışıktır, renktir. Zaman şiirin tülünde gölgelenir. Şiir zamanın koynunda demlenir. Şiirle zaman güzelliğe gebedir.

Şiir, zamanı renklendiren efsunlu güzellik, yaşlanmayan nadide dilberdir. Her şey şiirle güzeldir. Şiir her devirde muteberdir.
Ankara,23.03.2009